

РЕШЕНИЕ

№ 820

гр. София, 07.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 91 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ВАЛЕРИЯ Б. ВАТЕВА

при участието на секретаря ИЛИАНА СТ. СТАНЕВА
като разгледа докладваното от ВАЛЕРИЯ Б. ВАТЕВА Частно гражданско дело № 20211110133062 по описа за 2021 година

Производството се развива по реда на чл. 540 и сл. от ГПК.

Образувано е по молба с правно основание чл. 52 ЗН, депозирана от К. Д. Т., ЕГН *****, съдържаща изявление за отказ от наследството на Д. ИВ. Т., ЕГН *****, бивш жител на гр. София, починала на 20.02.2018г. и искане за вписване на същия в особената книга по чл. 49, ал. 1 ЗН на съда.

Съдът като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност приема за установено **от фактическа страна** следното:

Представени са препис-извлечение от акт за смърт, от което се установява настъпването на смъртта на Д. И. Т., починала на 20.02.2018г. в гр. София.

Видно от удостоверение за наследници К. Д. Т. е син на починалото лице. Представено е и пълномощно, с което К.Т. упълномощава адв. Златков да депозира заявлението за отказ от наследство в СРС и да получи издаденото удостоверение.

Други относими доказателства не са събрани.

При така установените фактите съдът достига до следните **правни изводи**:

Отказът от наследство е едностранен формален акт и е предвиден ред за обективизиране волята на наследника чрез писмено заявление до районния съдия в района на откриване на наследството и вписването му в особената книга при съда по реда на чл. 49, ал. 1 ЗНасл.,

което е конститутивен елемент на отказа. Отказът от наследство е едностранно и неотменимо волеизявление на наследник, насочено към прекратяване на правото му на наследяване. Има строго личен характер и зависи изцяло от личната преценка на лицето, призовано към наследяване.

В правомощията на съда в охранителното производство е да събира доказателства не само за установяване на твърдените факти по делото, но и за всички правнорелевантни факти, независимо от това дали молителят е пропуснал да ги посочи, или дори ги отрича. С разпореждане от 22.11.2021г. съдът е указал на заявителя да се яви лично в открито съдебно заседание. В писмена молба, без нотариална заверка на подписа, молителят е посочил, че поради епидемичната обстановка в страната няма възможност да се яви лично в насроченото заседание, но потвърждава истинността на изложените в заявлението за отказ от наследство обстоятелства, като поддържа искането си за вписване на заявления отказ по чл. 52 ЗН.

В практиката на ВКС, която настоящият съдебен състав споделя, се приема, че вписването на отказ от наследство, както и на приемането по опис касае констатацията за наличие на надлежно волеизявление на наследника в писмен вид с нотариална заверка на подписа. Подписът, положен в заявлението за отказ от наследство по чл. 52 ЗН, следва да е нотариално заверен, съответно такава е и формата на декларацията за потвърждаване истинността на изложените в заявлението за отказ обстоятелства. Изводът се налага и от разпоредбата на чл. 100 ЗС, тъй като отказът от право на собственост върху недвижими имоти има действие само ако е извършен в писмена форма с нотариална заверка на подписа. (В този смисъл Решение № 43/2011 г. по гр. д. № 683/2010 г. на ВКС, II г. о., Решение № 438/2011 г. по гр. д. № 1338/2010 г., ВКС, IV г. о., Определение № 195/8.11.2018 г. по ч. гр. д. № 3970/2018 г., ВКС, II г. о.).

По същество нотариалната заверка на подписа на заявителя съставлява удостоверение от нотариуса обстоятелство, че лицето положило подпис като заявител е действително вписаното. Последното в случая се явява гаранция, че волеизявлението за отказ от наследство е направено от лицето, подписало заявлението (молбата) пред нотариуса, тъй като след вписването на отказа, за отказалия се от наследството не съществува възможност да оттегли своя отказ, доколкото отказът от наследство е изричен, формален, дефинитивен акт. В настоящия случай, тъй като въпреки изричното указание да представи заявление с нотариална заверка на подписа, молителят не е сторил това, съдът в съответствие с чл. 534, ал. 1, изр. първо ГПК е постановил личното явяване на молителя в съдебно заседание с цел установяване, че именно той е лицето, чиято воля за отказ от наследство е обективизирано в депозираното по делото заявление. Видно от протокола от проведеното съдебно заседание последният не се е явил лично, а отново е депозирал молба в писмен вид, с която е потвърдил депозирания отказ.

При тези данни съдът е възпрепятстван да установи, че именно молителят е лицето, подписало депозираното заявление за отказ от наследство, доколкото не се установява по делото надлежно волеизявление на наследника - писмена, с нотариална заверка на подписа, тъй като отказът от наследство има строго личен характер и зависи изцяло от личната

преценка на лицето, призовано към наследяване. Предвид изложеното и доколкото вписването на отказа е необратимо и има конститутивно действие, настоящият съдебен състав счита, че заявлението следва да бъде оставено без уважение, тъй като не се констатира наличието на надлежно волеизявление на наследника - писмено, с нотариална заверка на подписа, поради което не може да се разпорежи вписването му.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ заявление с вх. № 12347/10.06.2021г. на К. Д. Т., ЕГН *****, в което е обективиран отказ от наследството на Д. ИВ. Т., ЕГН *****, бивш жител на гр. София, починала на 20.02.2018г. и искане за вписване на същия в особената книга по чл. 49, ал. 1 ЗН на съда.

Решението подлежи на обжалване пред СГС в едноседмичен срок, считано от връчването му в препис на страната.

Съдия при Софийски районен съд: _____